

Łdżeż Boži lud ma bydlenje
A dżecži swoje domy.
Tu s nimi żobu bydlicz chze
Bóh żam do wşcheje węczęnoſcze.
6. Tu widzicz město mera je,
A jeho wrota wyżoke
Ssu stajnje wotewrjene.
Tu nóż żo wjazh njeblizi,
Tu żbóžni khodža we żwětli,
Kaž wowzy shromadžene.
Szej wəbhładaj jich wodžecze!
To nješmasana żwiatoscž je.

7. Ssu czebzni ſemje kralojo,
A wonka ſteja pohanjo,
Kiž pſched durjemi proſcha.
K nim, ſchtož jich móže ſahojicž
A do węczęnoſcze wuſtrowicž,
Se żmilnoſcžu won noſcha.
A ſchtož nětk wuhojeny je,
Do města s nimi żobu dže.

8. O żbóžny ludo njeblieski,
Był dženž ja hižom pſchi tebi
A s tobu we krafnoſczi!
Nětk hiſhcze khodžu w podrožtwje
A wſchelkej wulkej strachocze,
We lutej njewěſtosczi.
We nadžiji pač ſħaduju,
Łdżeż parlowe mi wrota ſu.

248.

(N. 13./10. 1867, prjedy hacž lehnyčz džech.)

Slóž: Knjes Jezuš, ja pónaju.

O dusche radoſcž njeblieska,
Łdyż Jezuš budže praſicž:
„Wy żohnowani s Ziona,
Nětk czaž je nusu ſtajicž,
Nětk herbujcze to kraleſtwo,
Kiž wam je ſhotowało żo
Pſched ſaloženjom żweta!”

2. Duž k najlubſhemu jehnjatku
Ja póndu ſwježeleny,

A wot njeho na prawizu
Tež budu poſtajeny.
Mój wuſwoleny najrjeñſchi,
Mój nawoženja njeblieski,
Tón powjedże mje na kwaž.
3. Tu w Božim hnadnym kraleſtwi
Mam hižom ſawoptawacž,
Khleb žiwjenja chze horka mi
Bjes pſcheczacža Bóh dawacž.
Mi budža Bože ſtudnicžki
Dacž na czeſle a na duschi
Najbłódſhe wokſchewjenja.

4. Krej jeho żohnowanje da
Mi s jeho počutnymi,
A wſchitku ſchłodu ſaruna
Nad jeho wérjazym.
Hrěch wſchitkón wón je wutupiš,
A Bóh je hnadu pſchilubiš
We počnym wujednanju.

5. Bóh je mój Wótž, ſchto ſteji ſlě?
Kač w ſkaženju moħł woſtacž?
Te ſažlužene ſubka wſchě
We njebliesach mam doſtacž,
Haj czebznu draſtu Khrystuſza,
A żbóžnoſcž jeho kraleſtwia,
Kiž nichtón njeje widžiš.

6. Měj na tym, wutroba, żwój loscht,
Łdyż noſyſh ſchijž we czeſli!
Twój Jezuš żwětlo je a troſcht,
Schto wot njeho cze dželi?
Schto czerpjenje tu na żwěczi
Je pſchecziwo tej dołhoſczi,
Kaž krafnoſcž tam ju ſměje?

7. Tam widzicž Bože woblicžo
Ty budžesč wuſwjeczeny,
Kač wježelicž we żwětli żo
Ty budžesč pſchekrafniyen!
Duž, duscha, ſtawaj wježela!
Se wſchego ſchego torhnjena
Tam budžesč žohnowana.